

Független Dorozsma?

Falu a város szélén

Mint hamu alatt a parázs, a helyi gondolkodásban és a *Dorozsmai Napló*ban is állandóan jelen van az az ambíció: jobb lenne egy független, ügyeit önállóan intéző Dorozsma! Más, hazai példák is arra utalnak: a korábbi erőszakos egyesítések és „csatlakozások” *újrágondolása*, (lásd Csepel, Újpest) ma általános jelenség. Természetes tehát, hogy az éppen húsz éve, 1973-ban Szegedhez csatolt büszke és régi gyökerű nagyközségben, a hajdan járási központ Dorozsmán, melynek története a szomszéd várossal való viszályok történeteként is leírható, az *önállóság igénye* a rendszerváltás pillanatától feleledt. Kevesek nosztalgiaja ez csupán vagy megvalósítható és többségtől támogatott vágyról van szó?

A töltésen túli Szeged

A mai erős elégedetlenség Dorozsmán úgy látja, hogy a húszéves szegediség keveset hozott a falunak. A közművek hiánya és földutak, süket telefonok és rossz közbiztonság a leggyakrabban emlegetett ügyek; és az, hogy a falu saját dolgaiban sem tud igazán dönteni. A „rész-önkormányzat” sem „rész”, sem „önkormányzat”, hanem fűgefalevél egy, a belváros érdekei szerint irányított városi centralizmus számára — hatáskör és pénz nélkül.

Ennél aggasztóbb, ahogy Szeged távlati fejlesztési terve elfeledkezett a *nagykörúton és a töltésen túli* részéről és nemcsak Dorozsmáról: Algyő, Szőreg, Tápé, Ságváritelep stb. fejlesztése még frázisokban sem említődik a tervben. Az embernek az a benyomása, hogy a város peremvidékeinek adói a belvárost táplálják, a jövőben még markánsabbá téve a peremvidék falvainak magára hagyottságát.

A kérdés az, merre keressük a „kítőrés” irányát?

Elszakadás?

Egy népszavazással kinyilvánított szándék előtt bizonyos alapkérdéseket komolyan meg kell vizsgálni — a „bevételek” és a „kiadás” oldaláról. Például azt, hogyan alakulnának egy önálló Dorozsma

bevételei. Ehhez nemcsak a központi kasszából járó „fejpénzt”, de a helyi adózó-erőt is számba kell venni, különösen a vállalkozói szférában: mennyire dinamikus csoport ez, vannak e „nagy adózók”, milyen a falu önálló *gazdasági bázisa* — és van-e?

Tudni kellene azt is: milyen arányú a nyugdíjasok száma; a lakosság milyen nagy része jár Szegedre dolgozni? Azaz: a húsz év alatt milyen reálfolyamatok zajlottak le, nem vált/válik-e Dorozsma Szeged „alvó” falujává. Meg kell tudnunk azt is, az önállóságnak milyen *ára* lenne az oktatás, egészségügy, közlekedés stb. területén. At kell gondolni azt is, mire kellene az önállóság? Mit csinálnánk másképpen? Milyen előnyök várhatók és kik számára? Lennének-e vesztesek?

Másik csoportja a vizsgálendő kérdéseknek: van-e Dorozsmának olyan *összetartó* és hiteles csoportja, vezető elitje, mely a pártérdekeken túl képes az együttműködésre, a falu érdekeinek megjelentésére és képviselésére? Meddig jutott el a civil társadalom szerveződése: milyen csoportok, körök, társulások jelenthetik egy lehetséges önállóság összetartó alapszövetét?

Ugyancsak jó lenne többet tudni arról, az itt élők miként gondolkodnak? Dorozsmai tudatuk erős vagy szegedinek tartják-e magukat? Esetleg egy kettős tudat: egyszerre büszke dorozsmaiak és öntudatos szegediek. E kérdésnél külön kellene tudni, miként is gondolkodnak minderről a legérdekeltettek: a 35 év alattiak.

Kerületi autonómia?

A jövő évi választások előtt ezekre, s ezekhez kapcsolódó más, felvetődő kérdésekre választ kell-kellene kapjunk, hogy ne az indulatok ereje, hanem a valóság alapján döntsön a falu közössége, miként is akar élni.

És: érdemes más, esetleg *ámenetinek* látszó változatokat is megfontolni. Ezek közül a legjárhatóbb az, hogy a Szegedhez csatolt községek, s így Dorozsma is a Szegedhez tartozást fenntartva, *kerületként*, önálló önkormányzattal és pénzügyekkel intézné saját ügyeit — jobban,

hatékonyabban, mint ahogy ez ma és korábban történt.

Ez persze Szeged egész belső közigazgatási és kormányzati rendjét át kellene, hogy alakítsa. A mai centralizált szerkezet helyett a tekintetes nagy-Szeged önkormányzata „városok”-szövetségeként jelenhetne meg, sajátos konföderációként, ahol Szeged „városai”: Alsóváros, Felsőváros, Móraváros, Belváros, Újszeged stb. és csatolt, korábban független falvai: Dorozsma, Tápé, Szőreg, Ságváritelep, Algyő stb. *önálló kerületként* működve intéznék saját ügyeiket s egyeznének meg a közös, össz-szegedi kérdésekben.

És mindeközben Dorozsma, megfizetve az autonómia (zeit, eldönthetné, akar-e, tud-e együttélni a Várossal.

Anderle Ádám

István király intelmei fiának, Imre hercegnek

„Mert amiként különb-különb tájakról és tartományokból jönnek a vendégek, úgy különb-különb nyelvet és szokást, különb-különb példát és fegyvert hoznak magukkal, s mindez az országot díszíti, az udvar fényét emeli, s a külföldieket a pöffeszkedéstől elrettenti.

Mert az egynyelvű és egyszokású ország gyenge és esendő. Ennélfogva megparancsolom neked fiam, hogy a jövővényeket jóakaratián gyámolítsad és becsben tartsad, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak.”

„Légy alázatos is, hogy Isten felmagasztaljon most és a jövőben. Légy majd mértékletes, hogy mértéken túl senkit se büntess vagy kárhoytass. Légy szelíd, hogy sose harcolj az igazság ellen. Légy becsületes, hogy szándékosan soha senkit gyalázzal ne illess.”

(Forrás: István király emlékezete. Budapest, 1971, Helikon Kiadó).

Akik ügyeinket intézik

Beszélgetés Gábor Tamás körzeti állami állatorvossal

Mióta van Dorozsmán?

Miután Békés megyében 18 évet töltöttem, 1988 őszén kerültem a József Attila Tsz-hez üzemi állatorvosi teendők ellátására, valamint hatósági jogkörrel megbízott állatorvos vagyok a falu területén. Most 1993. június 1-jével, körzeti állatorvos lettem, mivel a tsz megszűnőben van.

Hogyan fogadták Önt a Dorozsmaiak?

Meglepően jól. Apám után sokan ismertek, mert ő az akkori Kistemplom-tanyán emberorvos volt 11 évig és az öregebb korosztály ismerte őt, így csak bizonyítanom kellett. Ez remélem sikerült is.

Doktor Úrnak az a híre, hogy jól gyógyítja az állatokat. Szereti is őket?

Igen, szeretem az állatokat, érdekel hogy meggyógyultak-e, nem egy esetben vissza is megyek hívás nélkül is egy-egy súlyosabb esetben.

Van-e statisztikája arról, mennyi állat van a körzetében?

Szám szerint talán nincs, de annyit tudok, hogy 650 házban tartanak sertést 1–4 darab között. Kutya 1900–2000 van, ezek közül 10% fajtisza.

Mik a gyakori megbetegedések?

A sertéseknél a bélgyulladás, ödéma és

a tületetés. A baromfitartás kisüzemileg folyik. Gyakori a tojásfertőzött állomány. Betegségként előjöhethet az idült légzőszervi megbetegedés is. Az ebek gyakori betegsége a pravó, a szopornya, a fertőző májgyulladás, valamint a gyulladáshoz vezető megbetegedések ami szintén fertőző, valamint a veszettség. Ellene megelőző vakcinás oltással védekezünk.

Hogyan osztja be idejét? Hiszen ilyen sok jószág időben való kezeléséhez idő kell. Úgy hallom, Ön oda is figyel minden egyes jelzésre.

Munkaidőmet úgy osztom be, hogy tudjam fogadni a jelzett állatok betegségét is, majd aztán eredményesen tudjam gyógyítani. Eszerint 8 és 9 óra között az Önkormányzatnál bejelentett állatok gazdáinak címét keresem meg személyesen, ha előbb van ilyen, a feljegyzésekből tájékozodom. Utána a sürgősségtől függően ellátom azokat. Egyetlen beteg állatot nem hagyok ellátatlanul, akármeddig is tart a munkaidőm.

Van sikerélménye?

Ha valaki szereti, amit csinál, annak kell, hogy legyen. A jószág szeretete és az emberektől áradó bizalom maga a siker, de emögött a jó munka áll. Jó tudni, hogy a

inunkám siker koronázza, a lakossági visszajelzésekből tudom.

Ügyeletet is tart?

Igen, azt a lakásomon a 431-663-as telefonszámon, de ez az újságban is megjelenik. Ha értesítenek, szívesen jövök Dorozsmára, ha nem vagyok ügyeletben, akkor is.

Tudja, hogy szeretik az emberek?

Teszem a dolgomat, élvezem a sikerreket, mert szeretem az állatokat.

— Ehhez kívánok sok erőt, egészséget!

Móra Mihályné

Levél az idők otthonába

Édesanyám hagyatéka az a naptár, amelybe feljegyezte gyermekei, összes hozzátartozói és barátai név- és születésnapjait megemlékezéseit. Így jutottam el Iduska nénihez, aki 30 évig volt dorozsmai lakos. Édesapja a jól ismert Nagy Andor tanító bácsi.

Nem gondoltam, hogy mekkora örömet jelent számára a DOROZSMAI NAPLÓ, aminek minden egyes példányát levélben így és ehhez hasonlóan köszön meg:

„Kedves Henrik! Igazgató úr! Nagyon meglepődtem, mikor a Nővére felhozta nekem a postát, és megláttam a nagy borítékot. Nagyon megörültem, mikor megláttam tartalmát a „Dorozsmai Naplót”. Nagyon szépen köszönöm, hiszen olvashatok Dorozsma életéről, munkáiról. Nem is tudtam, hogy létezik, és a IV. évfolyamát éli. ...Még egyszer nagyon szépen köszönöm, és kellemes húsvéti ünnepeket kívánok az egész családnak!

Üdvözlettel: Iduska Néni.”

Hasonló a többi levél is: „Tegnap megkaptam a „Dorozsmai Naplót”, amit nagyon szépen köszönök!...”

Nagy Ida részére
SZEGED, Kálvária sgt. 47.

Kedves Ida néni!

A sok köszönő levele közül a legutolsók készített válasza, amiben olyan finoman adta tudtomra, hogy nem jutott el Önhöz a Dorozsmai Napló. Hogy mi az oka? Ezt már nem tudtam megállapítani. Lehet, hogy a közvetítés, vagy jómagam. Azóta már pótoltam. Ne gondolja, hogy ezért neheztelek, sőt kimondhatatlan jó érzés fogott el, hogy annyi idő után, kissé elzárva a világ forgatagától, milyen nagy érdeklődéssel figyelni szűkebb hazánk életét. Úgy látom, hogy kedves figyelme megmaradt a nyugdíjas óvó nénié. Legyen ez a példa követésre méltó a fiatalok részére, hiszen a jövőben az emberek egyre jobban rászorulnak egymás segítségére, tiszteltetésre és szeretetére.

Szeretettel üdvözlöm, és kívánom, hogy megerősödve jó egészségben nagyon sok Dorozsmai Naplót jusson el kezéhez.

Tisztelettel:

Atlasz Henrik

Telefontréfa (?)

Tisztelt Telefonszolgálat!

Ha tudnék most járni, meghívnam Önöket egy szép, augusztus esti sétára itt, Dorozsmán; ugyan számoljuk meg együtt, hány működő telefonkészülék található az Önök által említett tizenegyből!

Ne találgassanak! Biztosan elég lesz (még sok is) egyik kezem öt ujjá. Ezután szeretném, ha megfeytenék együtt a „rejtvényt”; ha nem láttunk egyetlen szétvert, kifosztott, kibelezett készüléket, akkor miért nem tudunk mi dorozsmaiak telefonálni?

A telefon — sokáig úgy hittem — egyike a felesleges luxusnak (mint a video, mikrohullámú sütő stb.), míg egy napon ráébredtem, hogy a telefon, ha van, olykor életmentő is lehet. Mint telefon nélküli dorozsmaiak, esélyem az életre, a fentebb említett nyáresti séta után 50%-ra csökkent. Lakásomhoz a legközelebbi nyilvános fürdő kb. 300 méterre van, az ügyeletes orvos kétszer ennyire, s a készülék a legkritább esetben működik. Aki ezt észleli, az telefonáljon kérem a Tisztelt Társaságnak!...

A „jó szomszédnak” sincs készüléke, de szívesen elszalad az ügyeletes orvosért, ha el tudom érni. Az ügyeletes orvos pedig bizalmasan megsúgja: „Ha van a családban autó, ne várjon, mert amíg én telefononmentőt hívok s az megérkezik...”

Tisztelt Uraim! Elnézést a személyes példáiért, de Dorozsma szerte vagyunk még néhányan, betegek, öregek, magányosak...

Meghatódtunk a TMM 80-as készülékektől (11) csak legyenek működőképesek, ha már el tudtunk menni a fürdőig! Hasonlóképpen a konténerközpont Dorozsmára telepítésétől (ha jól sejtem a konténer már megérkezett). Tolmácsolom mindazok köszönetét, akik még a 93/94-es beszerelés idején is jó egészségnek örvendenek és meg is tudják fizetni a várható felemelt beszerelési költséget.

Ha eddig nem derült ki, most elmondom: többen rendelkezünk még tartalék türelemmel s nem az bánt minket, hogy másokhoz hamarabb kötötték be a készüléket (Lásd: magyarázat DN március 24.-i számában), hanem az, hogy a benyújtott telefonigénylések időpontját nem veszik figyelembe. Mindössze pechem van, ha éppen Dorozsmán, Tápén, Szőregen lakom.

A „torony közvetlen közeléből” küldi a Társaságnak hálás köszönetét a Kiss, Kis, Kovács, Nagy család és a többiek, akikhez a Tisztelt Társaság „jókedvében” becsengetett egy reggel — bár nem volt még telefonigénylésük — ha már olyan szépen „kínálták”... üsse kö! Hozzák azt a drótot!

Tisztelettel a *Telefonszolgálat Társasága* nevében
Filo

Ünnepeltünk

Az Egészségügyi Világszervezet minden év augusztus elsejére hirdeti meg az anyatejes táplálás világnapját, mely a szoptatás jelentőségét, fontosságát hangsúlyozza.

1993. aug. 03., du. 15 óra. Helyszín a Kiskundorozsma Művelődési Ház.

A folyosón tömeg, zsbongás, a nagyterem tele anyukákkal, apukákkal, karjukon csecsemő, illetve körülöttük szaladgáló gyerekek.

Halkan szól a zene.

A hátsó szobában a bölcsődevezető és a cserkészlányok felügyeletével matracokon

játszó gyerekek, örömmel ismerkednek, méregetik egymást.

A hőség nagy. Mindenkiről folyik a víz, ennek ellenére aki tudott, eljött az ünnepségre, mert érezte Róluk, Rólunk lesz szó.

Majd halkul a zsvaj, már csak a csecsemők gagyarászása, esetleges nyugtalan-sága hallatszik.

ÜNNEPLÜNK. Beszélünk arról, ami fontos kell, hogy legyen az anya- és gyermeke életében, a szoptatásról, az anyatej jelentőségéről.

Vers, zene teszi tarkábbá, színesebbé az összejövetelt.

Megköszönjük azoknak az anyáknak a munkáját, akik segítségével Dorozsmán 1990-ben 504, 1991-ben 422, 1992-ben

209 liter anyatejet tudunk juttatni a rászoruló babáknak, kiknek ezt saját anyukájuk nem tudta biztosítani.

A színpalak mögött időközben készülődik a Kormos Feri bácsi vezette nyugdíjas klub színjátszó csoportja, hogy teret kapva, Ők is hozzájáruljanak az ünnepségünkhöz.

A szponzorok által küldött, illetve a Bébi Posta személyesen is megjelent képviselőjétől átvett kis ajándékokkal próbálunk kedveskedni a megjelenteknek.

Fél öt után a terem, a folyosó csendesebb lesz, és a szervezők elmondhatják, elkezdődött valami, amit folytatni kell.

Dr. Bihariné Jenei Mária
védőnök

„Követelve szeretlek”

A Dorozsmai Napló hasábjain ezidáig óvodáinkról nem esett szó. Aktuálisra vált a téma, annál is inkább, mert vezetőváltás történt augusztus 1-jén. Az új óvodavezető, aki mind a négy óvodának függetlenített vezetője, Puczkó Éva lett.

Kérlek, röviden mutatkozz be!

42 éves vagyok, Tápén lakom, két kislányunk van, nyolc és hat évesek. 20 évig a SZOTE óvodában dolgoztam, ebből 5 évig szervezőtűrként működtem. Férjem is a SZOTE-n dolgozik.

Tudom, hogy pályázatod több helyre is beadtad, miért szerepelt köztük Dorozsma, mint egy esetleges munkahely?

Valóban három helyre pályáztam (Szőreg, Móraváros, Dorozsma). Mindhárom városrésze igaz az — így Dorozsmára is — hogy könnyebb azokkal a gyerekekkel együtt dolgozni, akik a természet jelenségeivel már találkoztak. Ennek oka mindössze annyi, hogy ők magánházaiban laknak, vagyis szorosabb a kapcsolatuk a természettel, mert ők nem képekről és tv-n keresztül ismerik meg a valóságot.

Melyek voltak az első gondolataid, mikor megtudtad, hogy idekerülsz Dorozsmára?

Kihívásnak éreztem, mert míg Szőregen a kolleganóktól lényegesen nagyobb szavazati arányt kaptam a másik pályázóval szemben, addig Dorozsmán csak négyen szavaztak rám. Ezért ez arra ösztönöz, hogy munkám során egyre több kollégán

bizalmát és támogatását nyerjem meg.

Mi a véleményed, eleget tudsz-e tenni ennek a kihívásnak?

Szeretnék, de ez nem csak rajtam múlik. A pályázati anyagomat jól képzett óvónői gárdával lehet megvalósítani, de pl. a Jerney óvodában a 8 státuszon 3 felsőfokú óvónőképzőt végzett kollégán van. A négy óvoda viszonylatában pedig öt képzés nélküli óvónővel kezdjük a szeptembert. Ebben a szituációban azért ez ne okozzon riadalmat, mert a képzés nélkülieket nagyon fogjuk támogatni, szakmai fejlődésük érdekében. Ők csak a délutáni munkához oszthatók be. A másik nagy probléma, hogy a megalapozott követelményszintet rosszul fizetett dolgozókkal nem tudom végrehajtani, mert azt mondhatják: „kis pénz, kis munka”.

A veled való beszélgetésre készülve, készítettem egy bérstatisztikát, mely akár indulatokat is kelthet. Tudom, mi az oktatás periferiájára csúsztunk, de ha a munkánk fontos és elengedhetetlen, akkor az is fontos, hogy fizetésünk ne a léminimum közelében tengődjön.

	átlagéletkor	átlagfizetés (bruttó)
óvónő	34 év	14 676 Ft
dajka	42 év	11 010 Ft

Ennek alátámasztásaként elmondanám, hogy az önkormányzati óvodák között a Dorozsmai Óvodai Körzet bércbeállása az

utolsó előtti helyet foglalja el. Pl. a gazdasági ügyintéző aki 42 éves, éves szinten közel 16 millió Ft fölött gazdálkodik, napi nyolc órában, 14 970 Ft a fizetése.

Milyen a viszonyod Lukovics Gabival, a régi vezetővel?

Nagyon emberi módon közelített hozzám. A munka gyakorlati és adminisztrációs részét precíz és készségesen adta át nekem, s úgy gondolom, hogy a jövőben is jól tudunk majd együtt dolgozni.

A helyi vezetőkkel kívánsz-e kapcsolatot kialakítani, milyen segítséget vársz tőlük?

Szeretném, ha úgy adnának segítséget, ha továbbfejleszhetnénk a kapcsolatokat. Nem titkolom, anyagi támogatásra gondolok. Nagy vágyam egy olyan 300 fős főzőkonyha létrehozása, amely az étel elkészítésében a gyerekek ízléséhez igazodik. Szoros pedagógiai kapcsolatot szeretnék kialakítani az iskolával, elsősorban szakmai okok miatt. Szeretnék személyiségfejlesztő programokat indítani, a szenvedélybetegségek leküzdése érdekében.

Milyen gondolatokkal fejeznéd be szívesen ezt a beszélgetést?

Jelenlegi helyzetem ebben a pillanatban nem érdem, hanem állapot. Egy centivel sem érzem magasabb rendű munkának, mint az eddigi volt, miután ez egy ismeretlen teherrel a számomra. Szigorú egyéniség vagyok, mert elvem, hogy „KÖVETELVE SZERETLEK”.

Pappné Sörös Julianna

AZ 1993-AS NŐI NB II. SZEPTEMBERI MÉRKŐZÉSEI:

3. Kétsoprony—Tornádó/Dorozsma	1993. 09. 04.	16.00 (szom.)
4. Tornádó/Dorozsma—Szentes	1993. 09. 12.	11.00 (vas.)
5. Szeghalom—Tornádó/Dorozsma	1993. 09. 19.	11.00 (vas.)
6. Tornádó/Dorozsma—Békés	1993. 09. 25.	16.00 (szom.)

A Polgármesteri Hivatal Közleménye

A Polgármesteri Hivatal Kiskundorozsmai Kirendeltsége kéri a házassulókat, hogy házasságkötésük időpontjának egyeztetése miatt a Városi Hivatalnál történő bejelentkezés előtt szíveskedjenek a dorozsmai hivatalnál működő anyakönyvvezetőt felkeresni.

Egész évben várjuk a Dorozsmán házasságot kötni kívánók bejelentkezését, a felújított házasságkötő termünkben.

Az én magyarságom

Amikor a közéletben, a politikai fórumokon szóba kerülnek ilyen fogalmak, sok ember elhúzza a száját, vagy éppen lekicsinylően legyint, ó ezek a populisták, ezek a muccsaiak, mit akarnak már megint? Magyarságra hivatkoznak, amikor mi már olyan szépen kialakítottuk az internacionalista (kozmpolita) világképet, amibe beletartoznak a volt kommunista nőmenekült vezetői éppúgy mint az amerikai politika irányítói, vagy a nagy bankok vezetői. Ezek az úgynevezett „reálpolitikusok” lehetnek ugyan jó szakemberek a maguk területén, de teljességgel érzéketlenek az európai nemzeti sajátosságából adódó problémákkal szemben. Lásd a volt Jugoszlávia területén dúló esztelen népiirtást, vagy a határainkon túl élő magyarok mostoha helyzetének problémáját.

Mindaddig, amíg mi magunk nem dolgozunk ki egy egységes, az egész nemzetre, az összmagyarságra érvényes politikát, amíg ki nem alakítjuk a nemzeti érzést, a magyarságtudatot az emberekben, nem tudjuk eredményesen képviselni az érdekeinket a nemzetközi fórumokon! Nem is olyan régen, még a kommunista rendszerben valaki úgy fogalmazott, hogy „az a jó magyar hazafi, aki szereti a Szovjetuniót”. Hát erre már nem is lehet szavakat találni!

Most aztán fölmerül a kérdés, mi is a hazafiság? Lehet-e erről beszélni a mai helyzetben? Vegyünk egy példát: Vajon ki vitatná el a franciáktól a patriotizmusukat, vagyis a haza-

siságukat? Pedig Ők aztán igazán Európában vannak, mégpedig a majdani egységes Európában, mégsem kívánja tőlük senki, hogy adják fel sajátos hagyományait, kultúrájukat, egyszóval hazafiságukat. Hogy félreértés ne essék, meg kell jegyezni, nem a hazánk területén élő nemzetiségi csoportokról van szó. Senki nem kívánja, hogy egy itt élő horvát, szlovén, német vagy román magyarnak vallja magát! Ha elfogadjuk az alkotmányunkat, tiszteletben tartja törvényeinket, ugyanolyan jogokat élvez, mint bárki más. Egy ország annál gazdagabb, minél sokrétebb a kultúrája.

És itt a következő nagy kérdés! *Ki a magyar?* Erre aztán igazán könnyű a válasz, gondolnánk mi! Már is emelkednek a magasha az ujjak, mint az iskolában, a Kovácsok, a Vargák, a Szabók és még lehetne sorolni számatlanul a neveket. Hát kik a magyarok, ha ők nem. De vajon igaz-e ezek mind magyarok? Ebben már nem vagyok olyan biztos! A név önmagában még nem bizonyít.

Az '56-os események kapcsán egy példa a sok közül. Mosonmagyaróvár '56: Valaki említ egy nevet, tiszta magyar név! De nézzük csak a magyarságát. Egy ember, aki hidegvérrel lövett le ártatlan, szerencsétlen embereket, valamilyen örült eszmétől vezérelve! Milyen magyar ez? Szégyeljük magunkat miatta. Ilyen magyarok is vannak sajnos. Hogyan bizonyítja a magyarságát az olyan ember, aki saját nemzete ellen fordul? Tagadjuk ki a sorainkból az

ilyeneket. A név ugyebár nem bizonyít!

Egy ellenpéldát hadd említsék: Damjanich János, Knézits Károly, Pöstenberg Ernő és még számtalan nem magyar név, akik életüket adták a hazáért, merné-e valaki kétségbevonni a magyarságukat? Vagy azok a névtelen hősök a bácskai és bánáti svábok és szászok, akik más nemzetiségük ellenére a szabadságharc magyar zászlaja alá álltak. Ott aztán volt magyarságtudat és hazaszeretet! Bizony fényes csillagai Ők a történelmünknek!

Hát akkor *ki is a magyar?* A fentieket végiggondolva már nem is olyan nehéz a felelet: Itt vagyunk Európában immár 1100 éve Szent István királyunk jóvoltából, egy talpalattnyi földön egy maroknyi-nemzet, akit a vihar tépett mint egy óriási szálfát és áll még a fa. Ahogy régen mondták „Él magyar, áll Buda még...” Hát nem nagyszerű dolog ehhez a nemzethez tartozni, ehhez a földhöz ragaszkodni! Vállaljuk a történelmi múltunkat minden sorscsapásával együtt, a fennmaradásunk függ ettől. És vállaljuk ezt a keserves jelenünket is, ami óriási áldozatot követel tőlünk. Hozzuk meg ezt az áldozatot, tegyük le a haza oltárára nemzetünk felemelkedéséért! Nem kis feladat, de egyedül ez jelenti számunkra a magyarságot! Kérjük a Mindenhatót, segítse nemzetünket, hogy túléljük e nehéz időket. Ha minden szív egyet akar, hiszem azt, hogy nem lesz hiábavaló az imádságunk: mentsd meg, áldd meg Istenünk, a magyart!

Moró János

A kolera Dorozsmán

1831. augusztus 4-én Dorozsmán is megjelent a szörnyű járvány, mely végigpusztította Kelet-Európát. Ázsia belsejéből eredt.

Övintézkedéseket tettek, de megfékezni nem lehetett. Augusztus 4-én négy halottal kezdődött, melyek száma napról napra emelkedett. Volt olyan nap, hogy húsz halottat vittek ki egy napon a temetőbe. A „RÉM” szinte minden házban aratott. Sírástól és zokogástól visszhangzottak az utcák. A kolerában elhaltak száma 317 volt Dorozsmán. Döbbenetes nagy szám, ha összehasonlítjuk a Világháborúban hősi halált haltak számával, mely 560 volt. A 317 áldozatot egy bő hónap alatt hantolták el. (Gondoljunk arra, hogy az egész évi halottaink száma ma is 140–150 kb.)

A temetőben 6 ember állandóan, szinte éjjel-nappal ásta a sírokat, mert a halottakat azonnal el kellett temetni, s csak a legközelebbi hozzátartozók kísérelhették ki.

A templom tele volt imádkozó, könyörgő emberekkel. Ünneppélyes fogadalmat tettek, ha a Mindenható irgalmaz e népnek, hálából a temetőben Kápolnát építenek a szent Szűz tiszteletére. És szeptember 8.-át követő vasárnapon a járvány csodálatos módon megszűnt.

Őseink beváltották ígéretüket, 1883. augusztus 20-án a kápolnát felszentelték. A Kápolna tetején három kereszt állt, ma már

csak egy van, Jézusé. A két lator kőkeresztje, melyet Lippán készítettek, leszállt. A Kápolnához minden évben búcsúmenetben szoktak kimenni a hívek, hálát adni a Mindenhatónak.

Az idei „KISBÚCSÚ” azzal gazdagodik, hogy az újra felállított temetői csegettyűt ekkor fogja megszentelni Mádi György plébános atya, hogy újra zenghesse az elhunytakért Krisztus győzelmét a halál felett.

(*Sztríha Kálmán könyve alapján összeállította Farkas Dezsőné*)

A Dorozsmai temetőben újra megszólal a lélekharang

Szeptember 19-én vasárnap délelőtt 9 órakor a vasárnapi szentmise a ligetben, a kápolna előtt lesz hálaadásul, emlékezve az 1831-ben pusztító kolerajárvány megszűnésére.

E szentmise után, kb. 10 órakor kerül sor a temetőben az újra felállításra kerülő kis harang megáldására. Többek közreműködésével megújított harangállványra kerül a dorozsmai rk. Egyházközség tulajdonát képező kis harang. A Városgazdálkodási Hivatal egyetértésével és hozzájárulásával kerül korábbi helyére és szolgálja a kegyelet, vigasztalás emberi és szent ügyét.

Mindenkit szeretettel hívunk, imádkozzék ekkor velünk!

Mádi György plébános

Medulin '93

Ülök a parton, nézem a tájat, a tengert. Mielőtt eljöttem Horvátországba, Medulinba, el sem tudtam képzelni, milyen lehet a „nagy víz”. Most itt látom magam előtt, s csak bámulok, hogy milyen finom, hogy olyan, mint a menyasszony, aki kedvesének, a napnak kelletti magát. Ezernyi bárka, hajó ringatózik rajta, ezernyi kis élőlénynek ad otthont, s még több emberek megélhetést.

Mert az itteniek a kereskedelemből tartják el családjukat. Tőlünk, a turistáktól függenek, de talán nem csak ezért olyan vendégszerető, barátságosak. Olasz, angol, német és ki tudja még hány nyelven köszönnék ránk, kínálják portékájukat nagy, harsány hangon, és hozzá mosolyognak. Azt hiszem, néhányan tanulhatnának tőlük Magyarországon is.

Az utcákon sétálva valódi virágözönt találunk. Láthatók itt leánderek, magnóliák s egyéb, számomra ismeretlen növények virág- és illatpompája.

S hogy mi lepett meg legjobban? Az, hogy a körülbelül 800 km-es út megtétele után, az Isztria-félsziget csücskében dorozsmaiakkal találkoztam.

Ám, ha a jól ismert helyi mondásra gondolok — hogy tudniillik, mikor Kolumbusz kikötött Tobago szigetén, a dorozsmai ember már ott árulta a széksót — nem is lepődöm meg igazán.

— moncs —

KÖZ-REND-ET!-LEN-SÉG

Megkérdeztük a nyugdíjas rendőrt, mi a véleménye, hogyan látja manapság a közrendet illetve a közbiztonságot?

Reméljük, olvasóink nem veszik zokon, hogy riportalanyunk a régi, beidegződött félelem miatt név és beosztás nélkül, de mint régi dorozsmai lakos elmondja véleményét az előbb említett témákban.

Pedig az eltöltött szolgálati évek bizonyítják, hogy jól végezte dolgát, szükség volt munkájára. Nincs semmi szégyellnivalója. Bár az akkor alkalmazott módszerek, rendőri beavatkozások sok esetben kifogásolhatók, többekben felháborodást, bosszúságot ébresztettek — bizony szükséges volt, de mondhatnánk, szükség lenne rá ma is. Mert még a demokráciában is rendnek kell lenni — a rendet vigyázni kell — és ehhez kell egy rendfenntartó szerv.

Az alkalmazott módszerek változtak és változnak ma is. Nyugdíjasunk meséli, hogy községi szinten nem volt felderítetlen bűnügy. Valahogy, valamilyen módon

minden ügyre fény derült. Ehhez persze akkor is kellettek segítők — informátorok — önkéntes rendőrök stb.

Nyilatkozóink elmondja, hogy a lakossággal kiépített jó kapcsolata folytán a helyi bűnözők is jobban szem előtt voltak „faji és nemzetiségi hovatartozás nélkül”.

A fizetésnap rendbontások, kerékpárlopások, csirketolvajlások bizony mind-mind a körzeti rendőr dolga volt (ez lenne ma is). És ezekben az eseményekben komoly szerepet játszott az „etnikum”. Emelkedett a bűnözési statisztika a hatvanas években községünkbe telepített olajbányászok közreműködésével, mivel az ország legkülönbözőbb pontjairól jöttek, pénzükkel, magatartásukkal, szórakozásukkal nem igazán szolgálták a hely nyugalmát.

Azután meg kell említeni az úgymond „szocialista és rokoni” kapcsolatokat, melyek igen sokszor keserítették meg az

intézkedni próbáló rendőr napjait, de felháborodást keltett a lakosságban is. Most itt nem a régi sérelmeket, de az igazságszolgáltatás felsőbb régióiban leledző illetékes elvtársakat okoljuk az eltussolásokért. Persze ma sem megy ez másképpen, csak más a gyermek neve. És ma? Hát ma még rosszabb a helyzet, mint anno a kommunista rezsim idején, mert nyilatkozóink kapásból kontrázza az előző számunkban nyilatkozó rendőrtiszt „Ferenc Józsefi” megelégedettségét. Mert ugye az ABC vagy a vendéglők illetve hivatalok elől ellopott, lezárt kerékpárokat nem is vesszük számításba, a fiatalok rákérdezők, randalírozásai, a ki nem derített betörések, garázdaságok, sírgyalázások, nyomdafestéket nem tűrő falfirnak; no meg a közlekedés is elég problematikus — kerékpárút, nagybani piac stb. Tehát a helyzet korántsem olyan rózsás...

Mucsi—Vass

Becsöngetés

Kedves, de még nem elfelejtett szokás, hogy a tanítók, tanárok augusztus végén, szeptember elején „Boldog új évet” köszönnek egymásnak. Januárban szokás ez az üdvözlés. A hétköznapi életben a gyerekek és a tanárok számára szeptember az év kezdete. Augusztus utolsó napjai mindig szorongással töltik el a gyermeket és a felnőttet egyaránt. Mi tagadás, iskolás gyerekeikkel is jobban szerették a vakációt, mint a tanévet, s a gyermeki jókedv együtt fogyott a nyári szünettel.

Életemben sok emlékezetes iskola-kezdés volt. Mint kis első osztályos, csak nagy nehézséggel tudtam kihúzni a tolltartó beszorult fedelét, amelyben egy pengő beíratási díjat vittem a tanító bácsinak. 1945-ben gyalog jártunk a szegedi gimnáziumba. Negyvenegy éve először léptem a katedrara. Most már másként látom a világot. Augusztus többnyire a megfeszített, határidős munkákat jelentette számomra. Elkészültek-e a pénzügyi keretek miatt szűkre szabott karbantartási munkák? Működik-e az új iskolában és az óvodában a gázkazán? Az öreg iskolában megindul-e az új tornaterem építése? Rendben és tisztaságban várják-e a diákokat? Zavartalan lesz-e az iskola-kezdés? Úgy érzem igen! Szeptember elsején „az iskola kezdődik”. Így is szokták mondani. Úgy tűnik, mintha minden esztendőben újra kezdődne maga az iskola, ünnepelje bár fennállásának sokadik évét. A kezdés mindig szorongással és reménnyel teli. Elég csak az elmúlt néhány hónap eseményeire gondolni, mint mindig, most is nehéz feladat előtt állunk. Életemben már sokszor, és most ismét új Oktatási

Törvény született, melynek bevezetéséhez e tanév átmenet lesz.

Meg kell szoknunk, hogy a jövőben nyitottabb lesz az általános iskola. Több tanuló a negyedik vagy a hatodik osztály után szegedi középiskolában folytatja tanulmányait. Iskolánk mércéje már nem a gyermeklétszám lesz, hanem a sikeresen felvételiző diákok.

Hamarosan fogadjuk az elsős kisdiákokat. Mindegyik „tabula rasa”! A pedagógus dolga, hogy ezt a képet szépre fesse. Megóvni őket a külső káros hatásoktól. Sikerül-e? Nem tudom. Egyet azonban igen. Nagyot vétenek azok az emberek az ifjúság ellen, akik különféle érdekek (pártérdekek) alapján manipulálják a társadalmi változásokra még alig érettebb nagyobb diákokat. Hát erre is lesz alkalom a tavaszi választások idején! Ennél fontosabb! Szorongva és reménykedve figyeljük, hogy lesznek-e segítők, akik az erkölcsi rendet szívügyüknek tekintik. Biztos vagyok abban, hogy ez elsősorban nem az iskola, hanem a családok érdeke.

A biztonságos élet feltétele — felnőttek és gyermeknek egyaránt — ha minden nap sikerül megküzdni a nehézségekkel. Ha a tanítók és a tanárok naponta egytel többet mosolyognak jó érdemjegyeket osztogatva, ha a jó tanulók segítik társaikat, és a „deákne vásznából” valók egytel kevesebb firkát kennének a falra.

Ez csak rajtunk múlik, és ehhez kívánok mindenkinek

BOLDOG ÚJ ÉVET!

Atlasz Henrik

Jubileumi lovascsodák

Július 24–25-én immár ötödik alkalommal, lovasnapok Zombón, a Dózsa dűlőben a dorozsmai illetőségű Takács Jenő „birtokán”. Akik eddig is követték az eseményeket, tudhatják, hogy a fő szervező nem „kispályázik”. Amit itt felépített, az megdobogtatja a szakértők szívét, de magával ragadja a kívülről érdeklődés is. Ennek a versenynek ugyanis rangja van! Az ország legjobb csapatai jönnek ide versenyezni, még akkor is, ha Európa-bajnoki résztvevőkről kell lemondaniuk.

Mezőhegyesiek, kiskunhalasiak, pécsi, zalaegegyesiek, debreceni lovak, lovasok állandó résztvevői a zombói lovasnapoknak. Azonkívül Csongrád—Bács—Békés megye összes klubja ezen a helyen tartja rendezvényeit.

Külön említést érdemel a barcelonai olimpia résztvevője: Göttler Vilmos négyszeres közép-európai Volvo-kupa győztes, derbigyőztes, valamint Hercegfalvi Tibor, aki Barcelonában military kategóriában 2500 induló közül az 54. helyezett lett. Mindezek mellett, kiváló versenyzők részvételével belefért egy kis ingyenes gyermek-lovogatás, ügetőbemutató ilyenceknek, fogathajtás, cross teraphajtás — válogatott kerettagok részvételével.

„Jó sport a lósport” — jelszó nemcsak a pályán hangzott el, mivel a Kóborló vendéglő által felállított sátorban megtalálható volt mindenféle gyomornak és toroknak való ingyenség.

Szombaton este a versenyek után megszólaltak a hangszerek is; Molnár József együttesének zenéje, kiegészítve Görög József szájharmonika játékkal, mind a versenyzőket, mind a nézőket fergeteges és sűrű tapsra ingerelte.

— Hogy két ilyen verseny között mit csinálnak Takács Jenőék? Nos hát Edit és Éva lányukkal körbejárják Ausztria, Itália, Cseh és Szlovák Köztársaság, és még néhány híres lovaspálya versenyeit; nem kevés sikerrel.

Végül érdemes szólni a bemondóról! A futamok és a bemutatók alatt oly nagy szakértelemmel, a lósport iránti szeretettel, túlfűtött beszédmódban tájékoztatta a Nagyérdeműt, hogy aki eddig nem tudta, hogy hol kezdődik a ló és hol végződik a kocsi, az is „szakértő” lett. ifj. Farkas Dezső

MŰVÉSZET SÁTORTÁBORBAN

Kapolcsi—Petendi—Döröngdi Művészeti Napok 1993. július 14—23.

(avagy, hogyan került a „Hóvirág” gyermektáncsoport Vigántpetendre)

Vigántpetend Veszrém megyében, a Balaton térségében, Tapolcától 20 km-re található. Itt táborozott a helyi faluház udvarán a „Hóvirág” gyermektáncsoport kerek 10 napot.

1993. július 14.

Az indulás reggel 7-kor a helyi Művelődési Ház elől, természetesen mint mindig, félórás késéssel sikerült elindulni, ugyanis a busz kicsinek bizonyult, így Vass József segítségével (ki kölcsönadta az utánfutóját) már robboghatunk is a Balaton felé. Az érkezés du. fél egykor Vigántpetenden. És láss csodát, ugyanabban az időben a Galgahévízi gyermektáncsoport is ugyanott táborozott, ahol mi. Egy perc sem telt el, már kialakult a két csoport között a barátság. A déli-alföldi és a palóc gyerekek kerek három napig szórakoztatták egymást.

1993. július 15.

Fellépés Vigántpetenden a Galgahévízi gyermektáncsoporttal közösen.

1993. július 16.

Fellépés Kapolcson (a művészeti napok központjában) szintén a Galgahévízi gyermektáncsoporttal közösen, majd búcsúzás.

1993. július 17.

Fellépés Hévízen. A hévízi kirándulást Ancsa Molnár Ottónénak köszönhetjük. Ő volt az, aki az elejétől a végéig megszervezte a kirándulást.

Hévízen a Korona Hotelban ebédelt a csoport, a fellépés pedig a Tó-fürdő előtt zajlott, annyira zajlott, hogy jövőre (Hévíz 300. születésnapjára) a csoport ismét meghívást kapott.

1993. július 18.

Szabad program. A művészeti napok három faluban voltak, mindenki, kedve szerint választhatott a három falu programja közül.

1993. július 19.

Kirándulás a Kinizsi forráshoz, mely Vigántpetendől 5 km-re található.

1993. július 20.

Újabb gyalogtúra, a cél Nagyvázsöny, a Kinizsi vár.

1993. július 21.

Az autóbusz, mellyel hazajöttünk, megérkezik, és máris indul tovább velünk Keszthelyre, a Festetics Kastélyba, innen pedig Hévízre a Tó-fürdő elé. Természetesen megmártóztunk a tóban.

1993. július 22.

Mivel buszunk már volt, így ellátogatunk a sümegi várba, innen pedig a tapolcai fürdőbe.

1993. július 23.

Könnyes szemmel búcsúztunk el Vigántpetendről. Útban hazafelé, betértünk két sárközi faluba, Decsre és Sárpilisre. Itt úgy fogadtak minket, mint a saját gyerekeiket. A csoport a Dorozsmai „Hóvirág” Kulturális Egyesület szervezésében, alapítványi támogatásból került Vigántpetendre.

Tegyük említést, hogy kiknek köszönhető mindez:

- Kiskundorozsmáért Alapítvány
- Cement Kft. — Ancsa Molnár Ottó
- Ezredforduló Alapítvány
- Országos Játék Alap.

Ezúton szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik segítettek abban, hogy a „Hóvirág” gyermektáncsoport eljuthasson Vigántpetendre, a Kapolcsi—Petendi—Döröngdi Művészeti Napokra.

A naplót készítette: **Miklós Károly**

A „Hóvirág” sátortáborba indul!

Július 14. szerda.

Nagy örömmel és izgalommal érkezünk a Művelődési Ház elé, ahol már várt a busz. A csomagoktól alig látszunk, de azért a magnók sem hiányoznak. Még folyik a bepakolás, a szülők intelmeit hallgatjuk:

— Jól viselkedj, ne halljak rád panaszt, mosd ki majd a koszos ruháidat stb.

Mi csak hallgatjuk. Alig fér be a sok cucc, de azért jól megférünk a nagybőgővel a lábunk alatt. A buszból in-tegetünk, a szülők még akkor is mondanának valamit, de mi már nem figyelünk, csak várjuk az indulást.

Végre elindulunk, irány Vigántpetend. A buszon izgatottan kérdezzük egymástól:

— Mit hoztál?

— Mennyit hoztál?

Az odaút szép és csodálatos, de nagyon hosszú. Mégis, valahogy, de megérkezünk. Meglepődünk kicsit, mert mi nagyváros melletti gyerekek, kerek szemmel néztük, hogy egy 200 fős kis Bakonyi-hegységben lévő faluba érkezünk. Ez volt a kisebb megrázkód-tatás...

Jött a kipakolás és a sátrak felállítás (hát az nagy buli volt). Végül is, mire este lett, mindenkinek állt a sátra. Kelllett is a fedél a fejünk fölé, mivel reggel is és este is esett az eső, hát volt mit szárítani. A levegő és a kaja az tök jó volt. A művészeti napokon sok érdekes programot láttunk, sőt mi is felléptünk Petenden,

Kapolcson és Hévízen, az utóbbin olyan nagy sikerrel, hogy jövőre is meghívást kaptunk.

Volt focimeccs, ahol a fiúk kitétek magukért, zuhogó esőben a marhalegelőn 2:1-re leverték Galgahévizt, na de a „Hóvirág”-os lányok is kitétek magukért, a szintén „Hóvirág”-os fiúkat 2:1-re lehen-gerekték, szegény fiúk, volt miért búslakodniuk.

Esténként diszkóval szórakoztattuk magunkat és a szülőket. Viszont a reggeli futásokról nem vagyok hajlandó írni, ezt felejteni kell, de azért futotta az erőnkől a Hévízi-tó tavirózsái közti úszkálásra. Sajnos gyorsan eltelt a 10 nap.

A sátorbontás után útban hazafelé megálltunk Sárköz hazájában, Decsen és Sárpilisén, ahol megnéztük és meghallgat-tuk a népművészettel kapcsolatos múzeu-mot és előadást.

Kölcsönösen bemutattuk egymásnak táncainkat, és a megvendégelés sem maradt el. Nagyon kedvesek voltak. Késő délután volt, mire Szeged felé vettük az irányt. Már nagyon dobogott a szívünk az itthoni-akért. Mikor megérkezünk a művelődési ház elé, gyanúsán könnyes volt a szeme mindenkinek. Az örömkönnnyek fel-száradása után kipakoltunk a buszból.

Nagyon szép volt ez a 10 nap, sok barátot szereztünk, csodálatos élménnyel lettünk gazdagabbak.

Köszönjük ezt azoknak, akik lehetővé tették, hogy együtt lehettünk.

Ancsa Molnár Orsolya (13 éves)
a „Hóvirág” gyermektáncsoport táncosa

A Dorozsmai „Hóvirág” Kulturális Egyesület felvételt hirdet:

- néptánc és
 - népzene elsajátítására.
- Felvételi követelmények:
- néptáncra 9—14 éves korig csak fiúk jelentkezőkét várjuk.
 - népzenere olyan fiúk, lányok jelentkezését várjuk, akik tanultak, vagy jelenleg is tanulnak bármilyen vonós hangszereken.
 - 8—14 éves korú gyermekeket várunk.
- Jelentkezni lehet:
- minden kedden du. fél 5—fél 6-ig a Jerney János Általános Iskolában Miklós Károlynál.

Részvételi díj:

- néptánc: 300 Ft/hó
- népzene: 60 Ft/hó

Művelődési Ház felhívása

1993 októberében a Művelődési Házban *Táika* versenyt rendezünk.

A versenyt két korosztályban rendezzük meg.

Az első korosztály 7—10 éves korig.

A második korosztály 11—14 éves korig.

Jelentkezni lehet a hirdetés megjelenésétől minden kedden a Művelődési Házban du. 4—6 óráig Miklós Károlynál, szeptember 30-ig.

Jelentkezési feltétel:

— egyének és csoportok jelentkezését várjuk, a csoportok jelentkezésénél max. 6 fő.

LÉGY ÁLDOTT SZENT ISTVÁN KIRÁLY!

Bordány központjában, fákkal övezett kis téren áll a község és országunk védőszentjének szobra, Bánvölgyi László alkotása. Érdeemes megállni, leülni néhány perc eszmélődésre — és nemcsak István király ünnepe közelében.

A X. század második felében Közép-Kelet-Európa kis népei: magyarok, lengyelek, csehek *nagyjából egy időben és hasonló módon* önálló állammá bontakoztak, kereszténnyé lettek. E változások folyamatának legfontosabb elemei mégis egy kiemelkedő uralkodó nevéhez fűződnek. Nem véletlen ez! István király egyénisége, messzenéző, nagyvonalú gondolkodása, kemény, következetes uralkodói magatartása, őszinte, jámbor hite teszik alkalmassá a megújulás irányítására.

Gyórfy György: István király c. tanulmányából ma tudatosan éppen a következő mondatokat emelem ki:

„Az a körülmény, hogy István király

törvényhozása a szomszédos államokhoz viszonyítva humanusabb volt, és a szigorú, de igazságos törvények betartását a király hatalma országszerte biztosítani tudta, messzemenő következményekkel járt. Ha Magyarország gazdasági és kulturális fejlettség tekintetében nem is tudta felvenni a versenyt a nagy múltú európai országokkal, *jogbiztonság tekintetében az élre került a középkori Európában.* Ennek eredményeképpen Európa minden részéből megindult a bevándorlás Magyarországra és itt a legkülönbözőbb nemzetiségűek, vallásúak és foglalkozásúak megtalálták boldogulásuk helyét.”

A bizánci császárral, II. Bazileiosszal kötött szövetsége lehetővé tette, hogy az európai országokból a Szentföldre záródoklók serege a tengeri veszélyes útnál biztonságosabb, szárazföldi úton jusson el Jézus életének helyére. A királyi várak sorának oltalma alatt ki tudja hányan tették

meg ezt a hosszú utat Magyarországon keresztül.

„Az európai kultúrvilág háláját a kortársak dicsérete zengi Odilo clunyi apát, a szerzetesi reformmozgalom francia vezéralakja, István királyhoz intézett levelében ezt írja: „Hogy lelketekben mekkora szenvedély árad isteni vallásunk tisztelete iránt, csaknem az egész világ hirdeti, de különösen azok tettek rólatok igen bőven tanúságot, akik az Úr sírhelyétől visszatértek.”

Bár feszültségek is adódtak a szomszédos népek egyik-másikával, mégis az előző évezred-vég történelmi tanulsága és István tevékenysége erősítsen meg minket a szomszéd népekkel való közös út és jó szomszédtság keresésében, építésében — a mostani ezredfordulóra készülve! Bárcsak rólunk is mondhatnának majd hasonló megállapításokat — is!

Mindezekről gondolkodjunk el a bordányi Szt. István szobor előtt eszmélődve!
Mádi György plébános

Augusztus 20. Szent István

A pogány Magyarország szülötte. A Vajk nevet viselte, megkeresztelkedése után lett István.

Édesapja, Géza fejedelem is látta, hogy Európa szívében a mi országunk akkor maradhat meg, ha alkalmazkodik a művelt, keresztény nyugathoz. Nagy előrelátással sok mindent előkészített fia, István számára, mégis Géza halála után 996-ban a legnagyobb gondok szakadtak vállára. 27 éves volt ekkor. Felesége, Gizella bajor hercegnő igazi segítőtársa volt Istvánnak.

Istvánt az ezredik esztendő karácsonyán, vagy újév napján koronázták királlyá. Géza fejedelem halála és István megkoronázása közötti négy év alatt akarta végrehajtani azt a programot, melyet meghatározott magának. A pogányság megszüntetése és a nyugathoz való csatlakozás volt feltett szándéka. Nem ötletszerű cselekedetek sorozata volt intézkedése, hanem valódi bölcs előrelátásával megállapított program, melyeket vas-következetességgel hajtott végre.

Kemény kezű király volt. Nem is lehetett más, az akkori elvadult, pogány országban. Keze áldani is tudott és sújtani is. Hiszen Koppányt felnegyeltette, mert a hatalomra tört.

A keresztény királyság külső jelvényét, a koronát nem a bizánci császártól és nem a német-római császártól kérte, hanem a pápától. 1000-ban, 31 éves korában a II. Szilveszter pápától kapott koronával Isten kegyelméből királlyá koronázták. Egyetlen dolog, melyben legjobban hitt és bízott, nem sikerült, Fia, Imre herceg, aki a trón várományosa volt, akit oly nagy gonddal és szeretettel tanított Szent Gellért, egy vadászaton meghalt. Nem maradt utód. Nem tehetta le fejéről a koronát, mely egyre nehezebben súlyosodott fejére.

Szent István híre bejárta az egész keresztény világot. Hite fontos tényezője volt az ország fennmaradásának, legalább annyira, mint kardja és acélos, kemény akarata. Ez adta neki a nagy elhatározást, amikor kötelességében megfáradva, fejéről koronáját levéve Szűz Anya oltalmába ajánlja az országot.

Ezért nevezték hazánkat Európa szívében *Mária Országá*. Szent István Jobbja ezer év óta nem lett az enyészete. Minden év augusztus 20-án láthatjuk. Tisztelhetjük. Kincsünk.

Farkas Dezsőné

A TORNÁDÓ NB II-ES KÉZILABDA CSAPATÁNAK EREDMÉNYEI

Jamina SE Békéscsaba—Tornádó SE
22-20 (14-8)

Az idegesen játszó Tornádó SE helyzetek sorozatát hagyta ki.

Tornádó SE—Delfin KC Kecskemét
15-10 (6-3)

Dorozsma, 22 néző. Végig zuhogó esőben.

Vezette: Horváth, Kiss

Tornádó SE Dorozsma: OTTLIKNÉ
— Dudás M. 2, Szalai, Dudás Á., Kothencz, Tajti 1, Korbely, Farkas 1, FÓDI 5, TÓTH 6, Török

Csere: Peták (kapus) Edző: Böröcsök Ferenc

Közlemények

1. Technikai okok miatt a júliusi rejtvény megfejtőinek névsorát következő számunkban közöljük.

2. Keresünk könyveléshez értő dorozsmait, akinek kedve lenne a lap pénzügyeit intézni.

A nyári szünet után
az OÁZIS VIRÁGÜZLET

 új virágkötővel
újra várja
kedves vásárlóit
a 7 PLUSZ
ÜZLETHÁZBAN!

Értesítjük
tisztelt vásárlóinkat,
hogy az ÁFA emelés ellenére
változatlan áron
árusítunk:

A BAROMFIBOLT;
Dorozsmai út 191.

A

ÚJ NYITVATARTÁSA:

hétköznap 6.30—8.30
12.00—18.00-ig
szombat, vasárnap 9.00—12.00-ig
(Jerney—Kamilla u. sarok.)

A SZÉLMALOM VENDÉGLŐ

várja kedves vendégeit: non-stop
nyitvatartással, ételkülönlegessé-
gekkel, 80 Ft-os előfizetéses étkez-
tetéssel, csütörtök, péntek, szom-
bat este élőzenével.

Minden pénteken friss pacallal.

*Felvilágosítás: személyesen vagy a
361-363-as telefonon.*

**Rendezvények lebonyolítását
150 főig vállaljuk!**

**TERMELŐI BOR
állandóan kapható!**

BÖRCSÖKNÉ,
Kubikos utca 15.

KKDOROZSMA,
KUN UTCA 4. szám
autószerelő műhely:
GÖRÖG LÁSZLÓ
Várom kedves ügyfeleimet!

**KAKTUSZKEDVELŐK
FIGYELEM!**

**Kaktusz különlegességek
és egyéb
cserepes növények
állandóan kaphatók.**

Cím:

NAGYGYÖRGY JÁNOS
Majális utca 23/A
Telefon: 361-996

MAKRA

MŰSZAKI KISÁRUHÁZ

Negyvennyolcas u. 32.

Telefon: 361-126

AJÁNLATUNK:

Golyóscsapok: 1/2' BB 270 Ft
1/2' KB 390 Ft
3/4' BB 340 Ft
3/4' KB 595 Ft
1' BB 570 Ft

VESTA 3 lángú teleajtós
gáztűzhely 24 800 Ft

VESTA 4 lángú ablakos
gáztűzhely 31 600 Ft

Valamint kéményes és parapetes
konvektoros, gázkazánok, vízme-
legítők, radiátorok és kötőelemek

SZÉLES VÁLASZTÉKA!

Szeretettel várunk mindenkit!

*Nyitva: hétfőtől péntekig 8-tól 16.30-ig
szombaton 8-tól 12-ig.*

*Az igényekhez mérten már
37-féle PIZZÁVAL
8-féle HAMBURGERREL,
SÜLT BURGONYÁVAL,
PALACSINTÁVAL, KÁVÉVAL,
ÜDÍTŐVEL, SÖRREL*

(hamarosan hidegkonyhai termékekkel is)
állunk kedves vendégeink rendelkezésére.

PIZZASZELET MÁR 20 Ft-tól
HAMBURGER MÁR 70 Ft-tól

500 Ft feletti pizza vásárlása esetén,
törzsvásárlási igazolványt adunk
100 db, mely 10 százalék kedvezmény-
re jogosít a következő 6 vásárláskor.

Házhozszállítást vállalunk.

**NE FELEDJE,
NÁLUNK CSAK JÓL JÁR!**

TMT PIZZÉRIA

KISKUNDOROZSMA,
ADÉL KÖZ 1.

Nyitvatartás:

hétfőtől szombatiig 14—21.30-ig.

A DOROZSMAI NAPLÓ SEGÍTSÉGET KÉR

Mint olvasóink tapasztalják, tavaly de-
cembertől az újrainduló Dorozsmai
Naplót minden dorozsmai lakásba in-
gyen juttatjuk el. A kiadásokat a hir-
detésekből befolyt összegek fedezték.

A költségek emelkedése, s most leg-
utóbb a 10%-os ÁFA bevezetése azt
jelenti, hogy a lap megjelenítése és
ingyenessége veszélybe került.

Ha kedves olvasónk úgy itéli meg,
hogy a lap megérdemli a támogatást,
kérjük segítsen: hirdetéssel, ha vállalko-
zó, egyéni anyagi hozzájárulással, ha
„csak” az újságot szeretné támogatni.

Fenn akarjuk tartani az ingyenességet
— az Ön támogatásával!

A Művelődési Házban Ocskó Margit, a
Baráti Kör elnöke, a hirdetéseket szer-
vező Mucsi László mellett a szerkesztő-
ség bármely tagját meg lehet keresni,
illetve a *Dorozsmai Napló Baráti Kör*
címeire postán is fel lehet adni a támo-
gatást, vagy a Baráti Kör *Takarékszö-
vetkezetben* lévő számlájára befizetni.

a Dorozsmai Napló szerkesztősége

Kiadja: Dorozsmai Napló Baráti Kör

Felolós kiadó: Mucsi László. Szerkeszti: a Szerkesztőbizottság. Hirdetések: Mucsi László (361-961)

Felolós szerkesztő: Dr. Anderle Ádám.

Szerkesztőség: Ácsné Fekete Ilona, Atlasz Henrik, Farkas Dezsóné, Móró János, Móra Mihályné, Ocskó Margit (a Baráti Kör elnöke),
Szakácsné Molnár Mária, Vass József.

Megjelenik havonta, 3600 példányban.

Észrevételeket, javaslatokat, híreket és közlésre szánt cikkeket a művelődési ház postaládájába, illetve a szerkesztőbizottsági tagokhoz kérjük eljut-
tatni. A szerkesztőség tagjaival személyesen csütörtökönként 18—19 óra között találkozhatnak a művelődési házban.

Székhely: Petőfi Sándor Művelődési Ház. Dorozsma, Negyvennyolcas u. 12. Telefon: 361-010

Officina Kft. 6701 Szeged, Pf.: 1121. Telefon: 483-394—93-1553